

Regionale klachtencommissie Wvggz West- en Midden Brabant

BESLISSING

Ex artikel 10.11 van de Wet verplichte geestelijke gezondheidszorg

inzake

de heer [klager]

tegen:

Zorgaanbieder GGz Breburg

zaaknummer RKC20-xxx

^^

Algemeen:

De commissie ingevolge de Wet verplichte geestelijke gezondheidszorg (Wvggz), heeft in overeenstemming met haar reglement ex. artikel 10.4 lid 2 Wvggz, de klacht van de heer [klager] d.d. [dag] december 2020 behandeld en daaromtrent een beslissing genomen. De beslissing van de commissie van 28 december 2020 behelsde een gegrondverklaring van de klacht onder gedeeltelijke vernietiging van het bestreden besluit. De heer [klager] heeft in zijn klaagschrift tevens verzocht om toekenning van een schadevergoeding ten laste van zorgaanbieder.

Ontvankelijkheid:

Klager is als cliënt van aangesloten zorgaanbieder GGz Breburg, klachtgerechtigd en zijn verzoek om schadevergoeding is ontvankelijk.

De overwegingen:

Klager stelt, naar samenvatting van de commissie, als gevolg van het norm overtredend handelen immateriële schade geleden te hebben, die er niet was geweest als overeenkomstig de geldende normering was gehandeld. Zijdens de heer [klager] is gesteld dat de immateriële schade van de heer [klager] ten gevolge van het niet handelen naar de geldende normen, er uit bestaat dat hij heeft ervaren gegijzeld te zijn en ook uit gevoelens van frustratie en niet serieus genomen worden.

Klager verzoekt de commissie om hem een schadevergoeding toe te kennen van 1600 euro vanwege normovertredingen aangaande de vereisten van artikel 8:9 en 3.3 Wvggz.

De commissie heeft hierover de zorgaanbieder gehoord conform artikel 10.11 onder 3 Wvggz. Deze heeft zijn standpunt uiteen gezet in een schriftelijke reactie.

De zorgaanbieder stelt, naar samenvatting van de commissie, als volgt;

Het is onduidelijk waar geleden schade precies uit bestaat, de onderbouwing is te summier. Daarnaast is de causaliteit tussen het handelen of nalaten van GGz Breburg en de geleden schade niet onderbouwd. GGz Breburg is gelet op het voorgaande van oordeel dat het schadeverzoek moet worden afgewezen. Zij verzoekt dan ook om het schadeverzoek wegens onvoldoende motivering en onderbouwing af te wijzen.

Voor zover de commissie van oordeel zou zijn dat [klager] schade heeft geleden door het handelen of nalaten van (medewerkers van) GGz Breburg, stelt GGz Breburg zich op het standpunt dat de door hem verzochte schade te hoog is en kan worden volstaan met een lagere vergoeding.

In dit geval is er aldus de commissie weliswaar een besluit dat niet gekwalificeerd kan worden als een besluit van de zorgverantwoordelijke, maar er was wel een besluit en dit is ook schriftelijk medegedeeld aan cliënt. De gevoelens van machteloosheid en frustratie zullen in mindere mate aanwezig zijn geweest, dan wanneer het besluit in het geheel ontbrak.

De zorgaanbieder concludeert alles overwegend dat, indien de commissie over zou gaan tot toekenning van een schadevergoeding, een tegemoetkoming van €100 in billijkheid zou volstaan.

De beoordeling.

De commissie is in haar uitspraak tot de conclusie dat de klacht van de heer [klager] gegrond dient te worden verklaard wegens niet-nakoming van de voorschriften uit artikel 8:9 Wvggz. Concreet gaat het over de vaststelling dat het bestreden besluit niet door de zorgverantwoordelijke is genomen. De bepalingen van de Wvggz, waarborgen dat degene die verantwoordelijk is voor de zorg ook de beslissing neemt tot verplichte zorg en stelt eisen aan de zorgvuldigheid waarmee deze een dergelijke beslissing moet voorbereiden. De heer [klager] heeft ter zitting verklaard zich genegeerd te voelen, hetgeen mogelijkwjs voorkomen had kunnen worden indien de zorgverantwoordelijke uitvoering had gegeven aan de normen van artikel 8:9 Wvggz. Nu de zorgverantwoordelijke geen gevolg heeft gegeven aan deze wettelijke opdracht en dus de eisen van artikel 8:9 niet is nagekomen, acht de commissie het billijk om wegens schendig van dit principe aan klager een financiële compensatie toe te kennen van 200 euro. Het is aannemelijk dat klager zich gefrustreerd en niet serieus genomen heeft gevoeld.

De beslissing:

De commissie kent aan klager een vergoeding toe van in 200 euro (zegge tweehonderd euro) ten laste van zorgaanbieder.

Datum uitspraak : Tilburg, 27 januari 2021

